

Прича о "мини Шенгену", кулоарске спекулације о томе да би, уколико навала избеглица у ЕУ буде превелика, простор данашњег Шенгена могао да се претвори у неки ексклузивнији, мањи простор, јесте реалност и "мини Шенген" постоји од тренутка када је шест држава ЕУ, укључујући Немачку, увело контролу граница, што је потпуно супротно духу Шенгенског споразума, који је један од стубова европских слобода и интеграција. То је нуспродукт кризе на коју Европа нема одговор, изјавио је данас Бошко Јакшић, спољнополитички коментатор листа Политика.

Јакшић је, гостујући у емисији "Прави угао" Радио-телевизије Војводине, истакао да све што европски лидери чине јесте појачавање контроле, "а то није политика".

Он је подсетио да, у ситуацији када је за првих пет недеља ове године на територију ЕУ

са Блиског истока ушло око 76.000 избеглица, 40 одсто грађана ЕУ сматра да је за Европу, у овом тренутку, то највећи проблем, а не еврозона или економска криза.

Јакшић објашњава да је чак и Ангела Меркел, суочена са притиском Немаца и предстојећим изборима у три савезне државе, најавила крај политике "раширених руку", рекавши да је земља која је поднела највећи терет мигрантске сада испунила квоте о броју избеглица које може да прими.

Коментаришући најаве Аустрије и Немачке да ће да затворе границе, Јакшић каже су то за сада хипотетичке изјаве, али да од Србије свакако ништа не зависи, те да ће она следити договоре унутар ЕУ.

Са друге стране, додаје он, Турска отворено тргује избеглицама и уцењује ЕУ тражећи још новца, укидање визног режима за турске грађане, док се ни оно што је већ договорено не спроводи.

Јакшић каже да цинично делује брига турских званичника због 70.000 избеглица које се, након успешне офанзиве руских и сиријских снага на северу, крећу према турској граници, подсетивши да је Турска ћутала када је два и по милиона Сиријаца избегло након ваздушних дејстава Американаца и њихових савезника.

Јакшић сматра да је удружена акција руске авијације, Асадове војске и курдских снага директна освета Москве због одлуке Турске да обори руски авион.

"Ердоган сада прети копненом војном акцијом у Сирији, али то би био самоубилачки чин. Сукоб се неће прелити у Турску, када би остале чланице НАТО морале да помажу свог савезника, јер би то било предсобље Трећег светског рата, а ни Русија, ни Запад нису спремни за то", каже он.

Јакшић додаје и да би у евентуалном сукобу, након уласка Турске у Сирију, предност имала коалиција Русије, Асадове војске и Курда, који су опремљенији и јачег морала.

Спољнополитички коментатор листа Политика је објаснио и чудну позицију Саудијске Арабије, чија агресивност датира од 2011. године, када је угушила побуну у Бахреину, и која сада бомбардује Јемен, а Сирију доживљава као територију са које ће ратовати против свог архиривала Ирана.

"Мотив који води Анкару и Ријад да војно интервенишу у Сирији је опсесивна жеља да се Башар Ал Асад скине са власти. При том, ту акцију воде земље које су и на Западу сумњичене да су својим нечињењем допринеле успону Исламске државе (ИД)... да су приоритет ставиле на рушење Асада, а не на борбу против терориста и џихадиста", указује он.

У ситуацији када Запад не жели да се замера својим савезницима Арапима, за које је Асад део проблема, додаје Јакшић, за Русију је он део решења.

"Јасно је да имамо два интереса који нису помирљиви. Русија неће да одустане од Сирије, не само због војне базе, већ зато што је Сирија упоришна тачка њеног утицаја на Блиском истоку. Са друге стране, имамо жељу САД, које су арапску варијанту пролећа у Сирији покренуле искључиво зато да би инсталирале режим ближи Западу, који би смањио ниво сарадње са Ираном и омогућити и западним нафтним фирмама да учествују у концесијама", објашњава он.

(РТВ)